

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - ХАСКОВО

№1418 /2018г.
28.12.2018г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ХАСКОВО
Вх. № 2018 г.
Ген. класиф. от:
Делегирател:

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ХАСКОВО

ПРОТЕСТ

от Елеонора Петрова Иванова
прокурор в Окръжна прокуратура – Хасково

срещу чл.10, ал.1, т.1 и чл.12, ал.4, чл.6, ал.1 и чл.7, ал.2 от Наредба за
общинските жилища на община Минерални бани.

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Наредба за общинските жилища на община Минерални бани /Наредбата/ е била приета на основание чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА, във връзка с чл.45а ал.1 и чл. 47 ал.3 от ЗОС от Общински съвет-Минерални бани с Решение №5 от 23.11.2011 г. и по същество си е подзаконов нормативен административен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 АПК, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

С оглед изложеното следва да се заключи, че при въвеждането на правните норми в Наредбата е недопустимо да бъде пренебрегната рамката наложена в чл. 76, ал. 3 АПК, според която общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение.

Според чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредбата гражданите, настанени по административен ред в жилища-общинска собственост могат да ги закупят със съответното право на строеж, при наличието на следните условия: т.1 да са български граждани.

Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредбата в този си вид не кореспондира и с чл. 47 ЗОС, която не отдава правно значение на гражданството и която законова норма се явява нормативна регламентация от по-висок ранг.

Нормата на чл. 10, ал. 1, т. 1 от местната наредба е в дисонанс с

конституционната норма на чл. 26, ал. 2, според която чужденците, които пребивават в Република България, имат всички права и задължения по тази Конституция с изключение на правата и задълженията, за които Конституцията и законите изискват българско гражданство. Очевидно е, че конституционната норма предвижда възможност за рестрикции, но само ако е предвидено със самата Конституцията и законите, не и с други нормативни актове. В ЗОС ограничение за закупуване на общински жилища само от български граждани не е закрепено. Следователно, в случая Конституцията и законите не стесняват правните възможности на въпросната категория лица, а местният орган на власт налага ограничение. Тъй като въпросът е решен цялостно в нормативен акт от по-висок ранг, процедирането от общинския съвет е в нарушение на правилата за компетентност и в този си вид е нетърпимо от правния ред.

В чл. 12, ал. 4 от Наредбата е предвидено, че когато плащането не се извърши в определения срок, заповедта се отменя и преписката се прекратява.

Наредбата е издадена на основание чл.45а от ЗОС. Нормата на чл.47, ал.1 ЗОС установява възможността общински жилища, предназначени за продажба да се продават след решение на общинския съвет на конкретно определени лица, като условията и редът за продажба се определят от общинския съвет в същата наредба /чл.47, ал. 3 от закона/. Компетентността на органа винаги се определя в съответствие с материалния закон, като това е пряко следствие от нормата на чл.4 КРБ и чл. 4, ал.1 АПК. Разпоредбите, посветени на компетентността не могат да се тълкуват разширително, поради изключителния им характер. Така е, защото всяка власт /в т. ч. и за вземане на определено решение, каквато всъщност е компетентността/ се учредява изрично. Съгласно чл. 75, ал. 2 АПК, нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт, като наредбата, а наредбата по чл.7, ал. 2 ЗНА, е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Компетентността на административния орган следва да е установена със закон, като е недопустимо допълването и с подзаконов нормативен акт. В ЗОС не е предвидена възможност за отмяна на влязъл в сила административен акт, с който е признато правото на едно лице да закупи общинско жилище от административния орган – издател. Недопустимо е компетентност да се присвоява с подзаконов нормативен акт, тъй като е извън рамките на законово препращане. И още - индивидуален административен акт /такъв е характерът на въпросната заповед/, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен само при приложението на извънредния способ на чл.99 и сл. АПК. А в случая уредбата на заповедта не се основава на правилата на кодекса, а изключения от предвидения ред, вкл. и относно компетентността на органа могат да се регламентират само в закон, но не и в общинска наредба.

В разпоредбата на чл.6, ал.1 от Наредбата е предвидено, „.....Ако настаненото семейство в едномесечен срок от влизането на заповедта в сила не заеме жилището, Кметът на общината може да я отмени.“

Разпоредбата на чл.7, ал.2 гласи „При отказ от подписване на договор заповедта на кмета за настаняване се отменя.“

Разпоредбата на чл.6, ал.1 и чл.7, ал.2 от Наредбата противоречат на ЗОС, като аргументите са идентични, законовата уредба не предвижда възможността за отмяна на влязъл в сила административен акт, с който е признато правото на едно лице да бъде настанено в общинско жилище. Чл.6, ал.1 от Наредбата е регламентирана компетентност на кмета да отмени своя заповед в процедурата по настаняване по наем в общинско жилище, като тази компетентност е извън определените от ЗОС рамки.

Предвид изложеното и на основание чл. 186, ал.2 вр.чл.185 АПК

ПРЕДЛАГАМ :

Да постановите решение, с което да отмените чл.10, ал.1, т.1 и чл.12, ал.4, чл.6, ал.1 и чл.7, ал.2 от Наредба за общинските жилища на община Минерални бани.

Моля, да ни бъдат присъдени направените по делото разноски.

Прокурор:

Ел.Иванова